

Cele lekcji – wymagania ogólne

- refleksja nad własnym życiem moralnym;
- pogłębienie rozumienia pojęcia cnoty.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- definiuje pojęcie cnoty;
- wymienia i charakteryzuje cnoty główne (kardynalne, naturalne);
- wyjaśnia, czym jest wada w sensie moralnym.

Wartości

- kształtowanie cnót;
- praca nad sobą.

Propozycja realizacji

Metoda – Loesje. Nauczyciel upewnia się, czy uczniowie wiedzą, czym jest organizacja Loesje (czyt. Luszje; międzynarodowa grupa osób, które wierzą, że plakaty w przestrzeni publicznej mogą zmienić podejście społeczeństw do wielu ważnych kwestii; tworzą krótkie teksty, zachęcające do refleksji, działania i dyskusji oraz krytycznego, ale i konstruktywnego spojrzenia; często teksty na plakatach tworzone są na zasadzie łączenia powiedzeń z danego kręgu kulturowego; każdy plakat podpisany jest autografem Loesje). Następnie rozdaje plakaty z hasłem „Ciekawość to...” (załącznik 1) i prosi, aby uczniowie w parach dokończyli hasło w jakiś zaskakujący sposób. Po wykonaniu zadania uczniowie prezentują efekty pracy.

Podsumowanie: ciekawość nie musi być pierwszym stopniem do piekła. Niewątpliwie ciekawość jest warunkiem koniecznym rozwijania pasji poznawczej, która

jest niezbędna do tworzenia nauki, filozofii, sztuki. Może ona być początkiem przyjaźni z kimś niezwykłym. Ciekawość może stać się swoistą trampoliną do samopoznania i świadomej pracy nad sobą, jeśli obiektem, który nas zaciekawia, jesteśmy my sami. Praca nad samym sobą rozpoczyna się najczęściej od odkrycia mocnych i słabych stron, zalet i wad, potencjałów i dysfunkcji. W etyce chrześcijańskiej mówi się tu o cnotach i wadach.

Metoda – karta pracy. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy (załącznik 2) i prosi, aby wykonali w oparciu o podręcznik (s. 57–58) zadania na nich umieszczone. Po wykonaniu zadania wybrani uczniowie prezentują odpowiedzi, których udzielili na kartach pracy.

Podsumowanie: aretologia to dział filozofii praktycznej i teologii moralnej, w ramach których podejmuje się refleksję nad cnotą, czyli sprawnością moralną i poznawczą człowieka. Nie chodzi jednak w tej refleksji tylko o teoretyczne uporządkowanie kwestii związanych z pojęciem cnoty. Wnioski z niej płynące mają być pomocne w kształtowaniu codzienności człowieka. Chodzi o to, aby człowiek, a w szczególności chrześcijanin, świadomie pracował nad rozwojem swoich cnót; aby były one naprawdę tym, czym są – nabytą, wyćwiczoną i trwałą predyspozycją do czynienia dobra.